

[Bue Bjørner.]

mener, at Tidspunktet nu maa være inde til, at denne Lovgivning bortfalder. Man kan efter vor Opfattelse ikke bibeholde et saa drastisk Indgreb, som her er Tale om, selv med de Forbedringer, som Ændringsforslaget betyder, set fra vort Synpunkt. Det er jo saaledes, at man binder Aktieselskaberne til en Udbyttepolitik, der staar i Relation til deres Udbyttepolitik før Krigsaarene, uanset om nogle Selskaber i de Aar, der lægges til Grund, har haft unormalt daarligere Aar, eller uanset om de, som den ærede foregaaende Taler nævnte, har ført en særlig fornuftig Konsolideringspolitik i disse Aar: Hvis man mener, at en Udbyttebegrænsningslov endnu en kort Tid er nødvendig, havde det været rimeligere, om man havde sat Udbyttegrænsen i Forhold til Selskabernes Egenkapital, saadan som man f. Eks. har gjort det i Sverige, hvor man dog tillader Aktieselskaber at betale et Udbytte paa 6 pCt. af Selskabernes Egenkapital, det vil sige deres Aktiver minus deres Gæld og minus deres Afskrivningskonto. I Betragtning af, at Skattevæsenet ved Ansættelse af Aktionærernes Formuer regner med Aktiernes indre Værdi, er det urimeligt, at man ikke vil tillade Aktionærerne at faa Udbytte i Forhold til den Formue, Staten lægger til Grund, naar det drejer sig om Beskatning af den. De enkelte Selskabers tidligere Udbyttepolitik leder da ogsaa til de mærkeligste Resultater, naar man binder Udbytteerne til bestemte Aar før Krigen. Det er blevet oplyst for mig, at efter det oprindelige Forslag vilde det være saadan, at et Selskab som Dampskibsselskabet „Torm“ maatte give 15 pCt. i Dividende, medens $4\frac{1}{2}$ pCt af Egenkapitalen svarer til $9\frac{3}{4}$ pCt. Et andet Dampskibsselskab, „Vendila“, maatte kun give $6\frac{2}{3}$ pCt. i Dividende, medens $4\frac{1}{2}$ pCt. af Egenkapitalen vilde tillade $15\frac{3}{4}$ pCt. Med de Ændringer, der nu er foreslaaet, bliver Forholdet ikke fuldt saa grelt, men det er grelt nok endda.

En Lov af denne Art vil, naar den fortsætter ud over Krigs- og Krisetid, medvirke til en Svækkelse af Befolkningens Tillid til Aktieselskabsformen, som dog betyder meget for dansk Erhvervsliv. Der er af danske Sparere investeret ca. 5 Milliarder Kr. i Aktier, og disse Mennesker bliver efter vor Mening ikke behandlet paa en fair Maade, saa længe denne Udbyttebegrænsningslov bestaar.

Vi ser saadan paa det, at uanset om man arbejder for andre, eller man arbejder

for sig selv, eller man arbejder sammen med andre, f. Eks. i Aktieselskabsformen, har den enkelte Ret til det fulde Udbytte af sit Arbejde. Nu maa man indrømme, at Aktieselskabsudbytter ikke behøver at omfatte alene Arbejdsindtægter, men kan omfatte Monopolindtægter, arbejdsfrie Indtægter som Følge af Toldbeskyttelse eller Spekulation i Jord o. s. v., men de arbejdsfrie Indtægter har vi fra Retsforbundets Side Gang paa Gang anvist Veje til at fjerne, saaledes at der kun bliver de virkelig reelle Arbejdsindtægter tilbage, og vi mener, at Arbejdsindtægterne bør tilfalde dem, der deltager i Produktionen paa den ene eller den anden Maade.

Nu kan man naturligvis mene, at der saamænd ikke sker større Skade for Produktionslivet ved, at man foretager dette urimelige Indgreb over for de Mennesker, der engang har investeret deres Opsparinger i Aktier. Men det er en meget kortsynet og fejlagtig Opfattelse. Man kan maaske uden at skade det, der bestaar, behandle Aktionærerne paa denne Maade, men man kan ikke gøre det, uden at man løber Fare for, at Tilliden til Aktieselskabsformen forsvinder. Det bliver let paa den Maade saaledes, at der ikke vil kunne tilvejebringes Midler til Investering i sund Produktionsvirksomhed til Gavn for alle. Det vil let føre til, at det efterhaanden kun bliver det offentlige og Staten, der kan investere og tage Initiativ, og det er dette sørgelige Perspektiv, man skal holde sig for Øje, naar man ser paa en Lov af denne Art.

Vi fra Retsforbundets Side ønsker ikke at være med til at svække det private Initiativ og lægge en større Magt over Erhvervslivet i Statens Hænder, og derfor vil vi gaa imod denne Lov, som vi mener passende kunde bortfalde nu. Vi vil stemme for de Ændringsforslag, der betyder en Forbedring af den nugældende Lov, men vi vil gaa imod selve Lovforslaget.

Kristen Amby: Jeg skal ingenlunde genoplive første Behandlings Taler her. Hvor rigtig saa i øvrigt det ærede Medlem Hr. Bue Bjørners Tale var, var det en Tale, der egentlig burde have været holdt ved første Behandling. De Synspunkter, der blev gjort gældende af det ærede Medlem — ligesom de Synspunkter, der blev gjort gældende, men altsaa ogsaa i Relation til anden Behandling, af det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen —, deler vi. Ogsaa vi ønskede med de Motiveringer, der er givet, en virkelig Afvikling af denne Lov. Det var ikke